

Herézy a bludy, LXXIII: Moderné sekty a kulty, 4. časť – Óm šinrikjó, Ādôm Dhôrmô a Good News International Ministries

Jozef Duháček

25. mája 2026 ✚ Cirkev História ✚ Herézy a bludy

Óm šinrikjó

História

Sekta Óm šinrikjó (Aum Shinrikyo) vznikla v období výrazných spoločenských zmien v Japonsku 80. rokov, keď časť populácie – najmä mladí a vzdelaní ľudia – začala hľadať alternatívne duchovné smerovanie mimo tradičných náboženstiev.

Zakladateľ sekty, Šókó Asahara (Shōkō Asahara), pôvodným menom Čizuo Macumoto, založil svoje prvé duchovné centrum v roku 1984 ako malú jogovú skupinu v tokijskej štvrti Šibuja. Na začiatku bola organizácia známa pod názvom Óm Šinsen no kai (Aum Shinsen-no-kai) a sústredila sa na jogu, meditáciu a duchovný rozvoj jednotlivca. V roku 1987 sa premenovala na Óm šinrikjó a začala sa prezentovať ako komplexný náboženský systém. Dôležitým momentom bol rok 1989, keď japonská vláda priznala organizácii oficiálny náboženský status. Tento krok umožnil sekte pôsobiť legálne, získavať finančné prostriedky a zároveň využívať ochranu náboženskej slobody.

Symbol sekty Óm šinrikjó

zdroj: wikimedia commons

V tomto období zaznamenala sekta prudký rast. Získavala členov najmä medzi študentmi prestížnych univerzít a odborníkmi v technických odboroch. Postupne sa rozšírila aj mimo Japonska, najmä do Ruska, kde získala tisíce nasledovníkov. Sekta zároveň akumulovala značné finančné prostriedky – jej majetok sa odhadoval na miliardy dolárov a počet členov dosahoval desaťtisíce. Zlomovým momentom vo vývoji organizácie bol rok 1990, keď sa Asahara rozhodol vstúpiť do politiky a kandidoval v parlamentných voľbách. Spolu s ďalšími členmi sekty utrpel výraznú porážku. Tento neúspech mal zásadný vplyv na ideologický vývoj skupiny. Asahara začal interpretovať výsledok ako dôkaz nepriateľského postoja spoločnosti a vlády voči jeho hnutiu, čo viedlo k radikalizácii rétoriky aj praktík.

V prvej polovici 90. rokov Óm šinrikjó postupne prešla od náboženského hnutia k organizácii s paramilitantnými prvkami. Sekta začala systematicky zhromažďovať zbrane, experimentovať s chemickými a biologickými látkami a vytvárať vlastné výskumné laboratóriá. Medzi ich pokusy patrili snahy o výrobu botulotoxínu, antraxu či dokonca získanie jadrovej zbrane. Popri tom sekta vykonávala násilné činy voči jednotlivcom, ktorých považovala za nepriateľov – vrátane bývalých členov, kritikov alebo novinárov. Vnútorňa opozícia bola potláčaná brutálnymi spôsobmi, vrátane vražd vlastných členov. Prvým veľkým útokom bol incident v Matsumoto v roku 1994, keď členovia sekty použili plyn sarin v obytnom priestore, čím zabili niekoľko ľudí a zranili desiatky ďalších. Tento útok bol považovaný za test, ktorý predchádzal oveľa väčšiemu útoku.

Vrcholom násilnej činnosti bol teroristický útok v tokijskom metre 20. marca 1995. Členovia sekty rozptýlili sarin na viacerých linkách počas rannej špičky. Výsledkom bolo 13 mŕtvych a tisíce zranených, pričom mnohí utrpeli dlhodobé zdravotné následky. Tento čin šokoval japonskú i svetovú verejnosť a navždy zmenil vnímanie nových náboženských hnutí. Po útoku nasledovala rozsiahla policajná operácia, ktorá odhalila celé zázemie sekty – od laboratórií až po väzenské priestory pre vlastných členov. Asahara a desiatky jeho nasledovníkov boli zatknutí.

Súdne procesy trvali viac ako desať rokov. V roku 2004 bol Asahara uznaný vinným z organizovania útokov a odsúdený na trest smrti. Po vyčerpaní všetkých odvolaní bol 6. júla 2018 popravený spolu s niekoľkými ďalšími členmi sekty. Po rozbití organizácie sa jej zvyšky rozdelili na frakcie, najmä Aleph a Hikari no Wa. Tieto skupiny sa síce snažia prezentovať ako mierumilovné, no štátne orgány ich naďalej monitorujú kvôli možným rizikám.

Doktrína

Teologický systém sekty Óm šinrikjó je charakteristický výrazným synkretizmom – ide o kombináciu viacerých náboženských tradícií, ktoré Asahara prepojil do vlastného ideologického rámca. Nie je to čisto kresťanská sekta – základ tvorili najmä prvky budhizmu a hinduizmu, doplnené o kresťanské apokalyptické predstavy a ezoterické myšlienky a preto ju v našom zozname uvádzame. Jedným z kľúčových prvkov bola koncepcia karmy a reinkarnácie, prevzatá z hinduizmu a budhizmu. Podľa tejto predstavy každé konanie ovplyvňuje budúce znovuzrodenie človeka, sekta však tento koncept reinterpretovala tak, že jej členovia mali možnosť „zrýchleného

duchovného pokroku“ prostredníctvom oddanosti Asaharovi. Dôležitým prvkom bola aj predstava osvietenia (nirvány), ktorú bolo možné dosiahnuť prostredníctvom prísnych asketických praktík, meditácie a špecifických rituálov. Tieto praktiky často zahŕňali extrémne metódy, ako napríklad dlhodobý pôst, izoláciu alebo používanie látok meniacich vedomie.

Okrem východných náboženských prvkov obsahovala ideológia sekty Óm aj výrazné apokalyptické prvky. Asahara tvrdil, že svet smeruje k veľkej katastrofe – často ju opisoval ako jadrovú vojnu medzi veľmocami. Táto vízia bola ovplyvnená kresťanskými predstavami o Armagedone a Poslednom súde. Podľa učenia sekty mali byť zachránení iba jej členovia, ktorí prejdú duchovnou transformáciou. Táto exkluzivita posilňovala pocit výnimočnosti a zároveň izoláciu od vonkajšieho sveta.

Centrálnou postavou teológie bol samotný Asahara, ktorý bol považovaný za inkarnáciu božstva. Postupne sa prezentoval ako kombinácia Budhu, Krista a hinduistického boha Šivu. Tvrdil, že má schopnosť prenášať duchovnú energiu na svojich nasledovníkov a očisťovať ich od karmy. Jednou z najkontroverznejších doktrín bol koncept tzv. „poa“ (spásne zabíjanie). Táto myšlienka tvrdila, že zabitie človeka môže byť v určitých prípadoch ospravedlniteľné, ak tým páchatel zachráni jeho dušu pred horším osudom. Táto doktrína poskytla ideologické odôvodnenie násilia.

Sekta tiež kládla dôraz na prísnu hierarchiu. Členovia boli rozdelení do rôznych úrovní duchovného pokroku a mali povinnosť absolútnej poslušnosti. Vyššie postavení členovia mali prístup k pokročilejším častiam učenia a väčšej moci. Dôležitým aspektom bolo aj využívanie moderných technológií a pseudovedeckých konceptov. Óm kombinovala duchovné učenie s vedeckou terminológiou, čo zvyšovalo jej atraktivitu pre vzdelaných ľudí. Izolácia od spoločnosti bola systematicky podporovaná. Členovia prerušovali kontakty s rodinou, vzdávali sa majetku a žili v uzavretých komunitách. Tento systém umožňoval úplnú kontrolu nad jednotlivcami.

Vodca

Šókó Asahara sa narodil v roku 1955 v Japonsku ako Čizuo Macumoto. Bol takmer slepý a vyrastal v špeciálnej škole pre zrakovo postihnutých. Jeho zdravotný stav a sociálna izolácia mohli zohrávať významnú úlohu pri formovaní jeho osobnosti. Po neúspešných pokusoch o štúdium medicíny sa venoval alternatívnej medicíne a náboženstvu. Otvoril si vlastný podnik s tradičnými liečivami, no bol odsúdený za podvod, čo viedlo k jeho bankrotu. Tento neúspech bol jedným z faktorov, ktoré ho nasmerovali k založeniu vlastného náboženského hnutia.

Šókó Asahara, 9. júl 2018

zdroj: wikimedia commons

Asahara bol charizmatiký vodca, ktorý dokázal osloviť najmä mladých a vzdelaných ľudí. Jeho schopnosť presvedčať bola posilnená tvrdeniami o nadprirodzených schopnostiach, ako sú levitácia či jasnovidectvo. Z psychologického hľadiska vykazoval znaky autoritatívneho a narcistického vodcu. Vyžadoval absolútnu poslušnosť a kontroloval všetky aspekty života svojich nasledovníkov. Postupne sa jeho správanie stávalo čoraz paranoidnejším, čo sa prejavilo v presvedčení, že svet je proti nemu a jeho organizácii. Jeho osobnosť zohrala kľúčovú úlohu v premene sekty na násilnú organizáciu. Po neúspechu v politike sa jeho rétorika radikalizovala a začal ospravedlňovať násilie ako nevyhnutný prostriedok na dosiahnutie vyššieho cieľa.

Spoločné črty a odlišnosti

Óm šinrikjó je často porovnávaná s inými známymi sektami, ako sú Nebeská brána, Chrám ľudu (Jonestown) a Rád slnečného chrámu. Tieto skupiny majú spoločné viaceré charakteristiky, no zároveň sa v niektorých aspektoch zásadne líšia. U všetkých nachádzame apokalyptickú ideológiu – všetky tieto sekty verili v blížiaci sa koniec sveta alebo zásadnú transformáciu reality. Táto viera legitimizovala extrémne správanie a izoláciu od spoločnosti. Charizmatického vodcu, členovia boli často oddelení od rodiny a širšej spoločnosti, čo zvyšovalo ich závislosť od organizácie a násilie.

No sú tu aj nemalé rozdiely. Óm šinrikjó je výnimočná tým, že jej násilie smerovalo najmä navonok – proti širokej verejnosti (napr. útok v metre). Sekta mala vysokú technologickú kapacitu a zamestnávala vedcov a inžinierov, čo jej umožnilo vyvíjať chemické zbrane. Ostatné sekty takéto kapacity nemali. Zatiaľ čo sekta Chrám ľudu pôsobila v USA a Guyane a Nebeská brána v USA, Óm vznikla v Japonsku a odrážala špecifické sociálne a kultúrne podmienky tejto krajiny. Sekta mala komplikovaný synkretický systém zahŕňajúci budhizmus, hinduizmus aj kresťanstvo. Iné sekty mali často jednoduchšie a menej systematické učenie. Óm šinrikjó mala desaťtisíce členov a značné finančné zdroje, čo jej umožnilo operovať ako komplexná organizácia s globálnym dosahom.

Sekta Óm šinrikjó predstavuje extrémny príklad toho, ako sa môže náboženské hnutie transformovať na násilnú organizáciu. Jej história ukazuje kombináciu faktorov, ako sú charizmatické vedenie, apokalyptická ideológia, sociálna izolácia a technologická kapacita, ktoré viedli k tragickým udalostiam. V porovnaní s inými sektami vyniká najmä tým, že svoje násilie nesmerovala iba dovnútra, ale aj navonok, čím sa zaradila medzi najnebezpečnejšie náboženské hnutia moderných dejín.

Ādôm Dhôrmô

História

Ādôm Dhôrmô (v preklade približne „náboženstvo Adama“) je názov malého synkretického kultu, ktorý vznikol v Bangladéši v druhej polovici 20. storočia. Na rozdiel od veľkých organizovaných siekt nejde o rozsiahle hnutie, ale o rodinný alebo mikroskopický kult, ktorý sa preslávil tragickým incidentom – hromadnou samovraždou deviatich členov jednej rodiny v roku 2007.

Zakladateľom bol Anwar Darbesh, bývalý poddôstojník pakistanskej armády, ktorý sa po odchode zo služby venoval náboženským a liečiteľským praktikám. V komunite bol známy ako duchovná autorita a „svätec“, pričom ľudia ho vyhľadávali kvôli liečbe a radám. Zlomovým momentom v jeho živote bol ekonomický a sociálny pád. Po zákaze jeho podnikania s liečivými prípravkami začala jeho rodina čeliť chudobe a izolácii. Tento tlak pravdepodobne zohral významnú úlohu v jeho ideologickej transformácii.

Od 90. rokov Darbesh začal intenzívne študovať rôzne náboženstvá – islam, kresťanstvo a ďalšie systémy – a postupne sa odkláňal od tradičnej islamskej viery. Začal verejne spochybňovať náboženské autority a rituály, čo viedlo k jeho izolácii od komunity. V roku 1995 sa jeho učenie začalo formovať do samostatnej ideológie, ktorú nazval „Ādôm Dhôrmô“. Každý člen rodiny bol postupne indoktrinovaný do jeho systému viery. Kult fungoval v uzavretom prostredí, bez širšieho organizačného rozšírenia, pričom jeho hlavnou základňou bol rodinný dom. Po smrti Darbeshu sa jeho syn a ostatní členovia snažili komunikovať s jeho duchom, ktorý mal podľa nich poskytovať pokyny. Tento moment predstavuje zásadný posun – autorita vodcu pretrvávala aj po jeho smrti, čo je častý jav v niektorých sektárskych hnutiach.

Vyvrcholením celého vývoja bola udalosť z 11. júla 2007, keď deväť členov rodiny spáchalo hromadnú samovraždu tým, že si sadli na železničnú trať pred prichádzajúci vlak. Vyšetrowanie odhalilo denníky a texty, ktoré dokumentovali ich presvedčenie o výnimočnosti a o potrebe kolektívnej smrti. Tento čin bol odborníkmi interpretovaný ako prípad zdieľanej psychózy, kde skupina ľudí zdieľa rovnaké bludné presvedčenie. Na rozdiel od väčších siekt, Ādôm Dhôrmô zanikla prakticky okamžite po tejto udalosti a nezanechala žiadnu pokračujúcu organizáciu. Jej história je preto krátka, ale extrémne intenzívna.

Doktrína

Teológia Ādôm Dhôrmô bola nekonvenčná, synkretická a do veľkej miery individuálne vytvorená jej zakladateľom. Nešlo o systematicky organizovanú doktrínu, ale skôr o súbor presvedčení, ktoré sa vyvíjali v rámci rodiny. Základným prvkom bolo odmietnutie tradičných náboženstiev, najmä islamu. Darbesh postupne prestal praktizovať náboženské rituály a tvrdil, že existujúce náboženské systémy sú nesprávne alebo zavádzajúce. Ústrednou postavou bol samotný zakladateľ, ktorý bol vnímaný ako výnimočná bytosť – niekedy dokonca ako inkarnácia alebo pokračovanie biblického Adama, teda prvého človeka (interpretácia vyplýva z názvu a symboliky kultu a z denníkov členov).

Zaujímavým prvkom bola kombinácia monoteistických a antireligióznych prvkov. Kult tvrdil, že existuje vlastná pravda mimo všetkých známych náboženstiev. Dôležitým aspektom bola radikálna izolácia – členovia sa považovali za jedinú „správnu“ komunitu na svete. Tento elitársky prístup je typický pre mnohé sekty a vedie k posilneniu vnútornej identity. Po smrti zakladateľa sa objavil prvok komunikácie s duchom vodcu. Členovia verili, že Darbesh im dáva pokyny zo záhrobia. Tento aspekt pripomína špiritistické alebo mystické tradície.

Najradikálnejšou doktrínou bola predstava, že kolektívna smrť môže viesť k vyššiemu cieľu. Podľa niektorých interpretácií členovia verili, že ich duše budú po smrti konať určitý duchovný akt (napr. boj proti iným náboženským autoritám).

Teológia bola teda zmesou:

- osobných vízií vodcu,
- reinterpretačné monoteizmu,
- odmietnutia tradičnej religiozity,
- a apokalyptického či transcendentného cieľa spojeného so smrťou.

V porovnaní s organizovanými sektami bola menej systematická, ale práve preto potenciálne nepredvídateľnejšia a extrémnejšia.

Vodca

Anwar Darbesh predstavuje typický príklad lokálneho charizmatického vodcu. Na rozdiel od globálnych lídrov siekt boli jeho aktivity obmedzené na malú komunitu, no jeho vplyv na členov bol absolútny. Jeho život bol charakterizovaný sociálnym vzostupom a pádom – najprv rešpektovaný liečiteľ, neskôr marginalizovaný jednotlivec; náboženským synkretizmom – štúdium viacerých náboženstiev a radikalizácia – postupné odmietnutie tradičných systémov viery. Psychologicky možno jeho osobnosť interpretovať ako kombináciu charizmy, paranoje (presvedčenie o prenasledovaní) a mesiášskeho komplexu. Jeho schopnosť presvedčiť vlastnú rodinu o extrémnych ideách ukazuje vysokú mieru osobnej autority. Po jeho smrti sa jeho autorita nezrútila, ale pokračovala vo forme „duchovnej komunikácie“, čo je znak silného kultu osobnosti.

Spoločné črty a odlišnosti

Ādôm Dhôrmô zdieľa všetky typické znaky takýchto skupín – charizmatického vodcu, izoláciu, apokalyptické presvedčenie a kontrolu nad myslením. Líši sa veľkosťou a organizáciou – Ādôm Dhôrmô bola extrémne malá (rodina), zatiaľ čo iné sekty mali tisíce členov. Na rozdiel od Óm širikjô nevykonávala útoky na verejnosť. Jej ideológia bola jednoduchšia a menej systematická než pri Óm alebo Nebeskej bráne a väčší význam tu mala osobná psychóza a rodinné vzťahy než na ideologický systém. Ādôm Dhôrmô predstavuje extrémny príklad malej, izolovanej sekty, kde kombinácia osobných, sociálnych a psychologických faktorov viedla k tragickému vyústeniu.

Good News International Ministries

História

Good News International Ministries (GNIM) je náboženské hnutie, ktoré vzniklo v Keni v roku 2003 a ktorého zakladateľom bol Paul Nthenge Mackenzie, bývalý taxikár a samozvaný kazateľ. Na začiatku fungovalo ako relatívne bežná evanjelická cirkev, ktorá sa zameriavala na kresťanskú spiritualitu a prípravu na Druhý príchod Ježiša Krista. Postupom času však organizácia prešla zásadnou radikalizáciou. Mackenzie začal šíriť extrémne apokalyptické učenie, v ktorom zdôrazňoval blížiaci sa koniec sveta a potrebu oddeliť sa od „skazenej spoločnosti“.

Jeho kazateľská činnosť bola podporovaná médiami a sociálnymi sieťami, čo mu umožnilo osloviť tisíce nasledovníkov – odhadom viac než 3 000 členov. Už v priebehu 2010. rokov sa objavovali varovné signály. Mackenzie bol opakovane zatknutý kvôli radikalizácii, napríklad zato, že nabádal deti, aby nechodili do školy, a rodičov, aby odmietali zdravotnú starostlivosť. V niektorých prípadoch došlo aj k úmrtiam detí v dôsledku zanedbania. Po roku 2019 Mackenzie presunul svoju komunitu do odľahlej oblasti Shakahola Forest v okrese Kilifi. Tento krok pripomína stratégiu izolácie známu z iných siekt (napr. Jonestown), kde fyzická separácia od spoločnosti umožňuje silnejšiu kontrolu nad členmi.

Masaker sa začal odhaľovať v marci – apríli 2023, keď polícia reagovala na hlásenie o zmiznutých osobách. Pri vyšetrovaní objavila vychudnutých členov a následne aj masové hroby v lese. Podľa svedectiev Mackenzie prikázal svojim nasledovníkom, aby sa vyhľadávali na smrť, pretože tak „stretnú Ježiša“ a dostanú sa do neba pred koncom sveta. Tento proces bol organizovaný systematicky – existoval „harmonogram smrti“, podľa ktorého mali najprv zomierať deti, potom ženy a nakoniec muži.

Vyšetrovanie postupne odhalilo gigantický rozsah tragédie. Do roku 2025 bolo nájdených viac než 450 tiel a stovky ďalších osôb zostali nezvestné. Mnohé obete zomreli vyhľadaním, no niektoré niesli známky násillia, vrátane uškrtienia alebo bitia. Svedecké výpovede tiež naznačujú, že existovali vnútorné „vynucovacie skupiny“, ktoré dohliadali na dodržiavanie pôstu a násilne trestali tých, ktorí sa pokúšali uniknúť. Mackenzie bol zatknutý a čelí obvineniam z vraždy, terorizmu a organizovaného zločinu. Keňa následne označila jeho organizáciu za kriminálnu skupinu. Shakahola masaker patrí medzi najväčšie kultové tragédie 21. storočia a zároveň odhalil

vážne problémy v regulácii náboženských organizácií v Keni.

Doktrína

Teologický systém Good News International Ministries bol založený na radikálnej interpretácii kresťanstva, výrazne ovplyvnenej apokalyptickými predstavami o konci sveta. Základnou myšlienkou bolo, že svet je skorumpovaný a ovládaný satanom, pričom moderné inštitúcie ako školy, zdravotníctvo či vlády sú nástrojmi zla. Mackenzie odsudzoval Spojené štáty, OSN aj katolícku Cirkev ako „satanské štruktúry“. Kľúčovým prvkom teológie bola eschatológia – presvedčenie o blížiacom sa konci sveta. Nasledovníci verili, že len absolútna poslušnosť a oddelenie od spoločnosti im zabezpečí spásu. Najradikálnejším prvkom bola doktrína „hladovania ako spásy“. Podľa Mackenzieho bolo potrebné úplne sa vzdať jedla, aby sa duša oslobodila od tela a mohla sa stretnúť s Ježišom. Táto myšlienka bola extrémnou reinterpretáciou kresťanského pôstu, ktorý je v tradičnom kresťanstve symbolickým aktom, nie smrteľnou praktikou.

Teológia zahŕňala aj odmietnutie medicíny (považovanej za „satanskú“), zákaz vzdelávania detí, odmietanie moderných technológií a ekonomických nástrojov, požiadavku úplnej izolácie a odovzdania majetku. V centre viery stála osoba Mackenzieho, ktorý tvrdil, že má priamy kontakt s Bohom. Tento prvok vytváral silný kult osobnosti a legitimoval jeho extrémne príkazy. Doktrína sekty bola teda kombináciou apokalyptického kresťanstva, antiglobalistickej ideológie, asketických praktík a extrémnej manipulácie.

Vodca, jeho život a osobnostné charakteristiky

Paul Nthenge Mackenzie je príkladom charizmatického, no zároveň radikalizovaného náboženského vodcu. Narodil sa v Keni a kým sa rozhodol stať kazateľom, pracoval ako taxikár. V roku 2003 založil vlastnú cirkev, ktorá mu postupne priniesla rešpekt a nasledovníkov. Jeho osobnosť vykazuje viaceré typické črty kultových vodcov – presvedčenie o vlastnej výnimočnosti, tvrdé odmietanie autorít, schopnosť manipulovať zraniteľných ľudí. Prezentoval sa ako jediný sprostredkovateľ pravdy medzi Bohom a ľuďmi. Z psychologického hľadiska možno identifikovať mesiášsky komplex, paranoju voči spoločnosti, autoritatívne tendencie. Významnú úlohu zohrala jeho schopnosť ovládať členov prostredníctvom strachu a náboženskej nádeje. Jeho vedenie nebolo len duchovné, ale aj represívne – zahŕňalo kontrolu správania, izoláciu a v konečnom dôsledku aj fyzické násilie voči členom, ktorí sa vzpierali.

Spoločné črty a odlišnosti

Apokalyptická ideológia, vodca je vnímaný ako jediný nositeľ pravdy, izolácia členov v lese Shakahola pripomína Jonestown v Guyane, členovia plnili aj extrémne príkazy, vrátane vlastnej smrti. Rozdiely vidíme vo forme smrti, ktorou bolo hladovanie, nie jed alebo okamžitá samovražda. Smrť prebiehala organizovane a postupne (najskôr deti, potom ženy a nakoniec muži). Je tu silnejší dôraz na kresťanské prvky.

predchádzajúce časti:

Herézy a bludy, I. ?as?: Pelagianizmus

Herézy a bludy, II. ?as?: Arianizmus a Arius

Herézy a bludy, III. ?as?: Nestorius a nestoriánstvo

Herézy a bludy, IV. ?as?: Eutychnianizmus a monofyzitizmus, 1/2

Herézy a bludy, IV. ?as?: Eutychnianizmus a monofyzitizmus, 2/2 – dejiny hnutia

Herézy a bludy, V. ?as?: Sabelláni

Herézy a bludy, VI. ?as?: Doketizmus

Herézy a bludy, VII. ?as?: Monotelitizmus, 1/2

Herézy a bludy, VII. ?as?: Monotelitizmus, 2/2 – dejiny herézy

Herézy a bludy, VIII. ?as?: Gnosticizmus, 1/2

Herézy a bludy, VIII. ?as?: Gnosticizmus, 2/2

Herézy a bludy, IX. ?as?: Donatisti, 1/2

Herézy a bludy, IX. ?as?: Donatisti, 2/2

Herézy a bludy, X. ?as?: Mání a manicheizmus

Herézy a bludy, XI. ?as?: Montanizmus

Herézy a bludy, XII. ?as?: Novacián a novacianizmus

Herézy a bludy, XIII. ?as?: Pauliciáni

Herézy a bludy, XIV. ?as?: Ikonoklazmus, 1/2

Herézy a bludy, XIV. ?as?: Ikonoklazmus, 2/2

Herézy a bludy, XV. ?as?: Blud Berengára z Tours

Herézy a bludy, XVI. ?as?: Katari, 1/2

Herézy a bludy, XVI. ?as?: Katari, 2/2

Herézy a bludy, XVII. ?as?: Východná schizma

Herézy a bludy, XVIII. ?as?: Valdénci

Herézy a bludy, XIX. ?as?: John Wyclif

Herézy a bludy, XX. ?as?: Marsilius z Padovy

Herézy a bludy, XXI. ?as?: Lollardi

Herézy a bludy, XXII. ?as?: Milenializmus, Joachim z Fiore

Herézy a bludy, XXIII: Spory vo františkánskom ráde, spirituáli a relaxati, 1/2

Herézy a bludy, XXIII: Spory vo františkánskom ráde, fraticelli, 2/2

Herézy a bludy, XXIV: Peter z Bruys a Arnold z Brescie

Herézy a bludy, XXV: Peter Abélard

Herézy a bludy, XXVI: Devotio moderna – Bratia a Sestry spoločného života, beghardi a beguiny

Herézy a bludy, XXVII: Ján Hus, husitstvo

Herézy a bludy, XXVIII: Unitas fratrum – Jednota bratská

Herézy a bludy, XXIX: Reformácia (1. ?as?): Dôvody a idey

Herézy a bludy, XXIX: Reformácia (2. ?as?): Šírenie reformácie v nemecky hovoriacich krajinách, Škandinávii, Francúzsku a Nizozemsku

Herézy a bludy, XXIX: Reformácia (3. ?as?): Šírenie reformácie v ostatnej Európe a dôsledky jej rozšírenia

Herézy a bludy, XXIX: Reformácia (4. ?as?): Martin Luther, 1/2: Reformátor

Herézy a bludy, XXIX: Reformácia (4. ?as?): Martin Luther, 2/2: Revolucionár

Herézy a bludy, XXIX: Reformácia (5. ?as?): Ján Kalvín

Herézy a bludy, XXIX: Reformácia (6. ?as?): Ulrich Zwingli
Herézy a bludy, XXX: Anabaptizmus
Herézy a bludy, XXXI: Anglikanizmus
Herézy a bludy, XXXII: Socinianizmus
Herézy a bludy, XXXIII: Presbyterianizmus
Herézy a bludy, XXXIV: Kvakeri a kvakerizmus
Herézy a bludy, XXXV: Michael Baius
Herézy a bludy, XXXVI: Metodizmus
Herézy a bludy, XXXVII: Kvietizmus
Herézy a bludy, XXXVIII: Jansen a jansenizmus 1/2
Herézy a bludy, XXXVIII: Jansen a jansenizmus 2/2
Herézy a bludy, XXXIX: Febronianizmus
Herézy a bludy, XL: Jozefinizmus
Herézy a bludy, XLI: Baptisti a baptizmus
Herézy a bludy, XLII: Mormóni alebo Cirkev Ježiša Krista svätých neskorších dní
Herézy a bludy, XLIII: Adventizmus a adventisti siedmeho d?a
Herézy a bludy, XLIV: Svedkovia Jehovovi
Herézy a bludy, XLV: Mennoniti a amiši
Herézy a bludy, XLVI: Evanjelikalizmus
Herézy a bludy, XLVII: Pentekostalizmus, 1/2
Herézy a bludy, XLVII: Pentekostalizmus, 2/2
Herézy a bludy, XLVIII: Dišpenzacionalizmus, Scofieldova referen?ná Biblia a kres?anský sionizmus
Herézy a bludy, XLIX: Starokatolíci
Herézy a bludy, L: Amerikanizmus
Herézy a bludy, LI: Deizmus
Herézy a bludy, LII: Galikanizmus
Herézy a bludy, LIII: Naturalizmus
Herézy a bludy, LIV: Pozitivismus
Herézy a bludy, LV: Racionalizmus a empirizmus
Herézy a bludy, LVI: Teozofia
Herézy a bludy, LVII: Modernizmus
Herézy a bludy, LVIII: Konciliarizmus
Herézy a bludy, LIX: Feeneyizmus
Herézy a bludy, LX: Antropozofia
Herézy a bludy, LXI: Hnutie Grálu
Herézy a bludy, LXII: Kres?anská veda
Herézy a bludy, LXIII: Armáda spásy
Herézy a bludy, LXIV: Teológia oslobodenia
Herézy a bludy, LXV: Nuestra Señora de la Santa Muerte
Herézy a bludy, LXVI: New Age
Herézy a bludy, LXVII: Sun Myung Moon a Hnutie zjednotenia
Herézy a bludy, LXVIII: Slobodomurári, 1/3 – Úvod a základné princípy
Herézy a bludy, LXVIII: Slobodomurári, 2/3 – Šírenie, vývoj a ich organizácia
Herézy a bludy, LXVIII: Slobodomurári, 3/3 – Slobodomurárstvo navonok a postoj štátnych a cirkevných autorít k nemu

Herézy a bludy, LXXIX: Scientológia

Herézy a bludy, LXX: Bahaiizmus

Herézy a bludy, LXXI: Palmariáni

Herézy a bludy, LXXII: Kresťanský sionizmus ako politická a náboženská ideológia, 1/2 – Dejiny

Herézy a bludy, LXXII: Kresťanský sionizmus ako politická a náboženská ideológia, 2/2 – Doktríny

Herézy a bludy, LXXIII: Moderné sekty a kulty, 1. časť – Chrám žudu a Nebeská brána

Herézy a bludy, LXXIII: Moderné sekty a kulty, 2. časť – Hnutie za obnovu Desiatich Božích prikázaní a

Davidiáni

Herézy a bludy, LXXIII: Moderné sekty a kulty, 3. časť – Rád slnečného chrámu

Titulný ilustračný obrázok k 73. časti *Heréz a bludov – Víťazstvo Pravdy nad Herézou*, zdroj: *wikimedia commons*

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/heresy-a-bludy-lxxiii-moderne-sekty-a-kulty-4-cast-om-sinrikjo-adom-dhormo-a-good-news-international-ministries/>